

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 16P/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614202244
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614202244.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Katarína Šťastná, vo veci W. X., N.. XX.XX.XXXX, bytom L. V., zastúpená počas maloletosti kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves, dieťa rodičov matky: X. V. N.. XX.XX.XXXX, A. F. XX, toho času B. N. M., S. X a otca: X. Š. N.. XX.X.XXXX, A. F. XX, o návrhu otca na zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zníženie výživného zamietal.

odôvodnenie:

Otec doručil tunajšiemu súdu dňa 05.02.2014 návrh na zníženie výživného pre dcéru W. zo sumy 150,- € mesačne na sumu zákonom stanoveného minimálneho výživného z dôvodu, že jeho príjmy z podnikateľskej činnosti sa značne znížili, od júla 2013 poberá len nemocenské dávky a k 31.12.2013 zrušil živnosť. Má výdavky na bývanie 102,-€ a okrem toho na stravu a ošatenie, preto nemôže platiť výživné v určenej výške.

Matka s návrhom otca nesúhlasila.

Kolíznym opatrovníkom doporučil návrh zamietnuť. Poukázal, že zníženie výživného by znamenalo posunúť zodpovednosť otca na matku, ktorá sa o dieťa osobne stará a dobrovoľne si plní vyživovaciu povinnosť. Otec nemá v starostlivosti maloleté dieťa, preto sa môže bez obmedzenia uchádzať o zamestnanie aj vo vzdialenejších regiónoch Slovenska.

Maloletá W. dosiahla v priebehu konania plnoletosť a s návrhom otca nesúhlasila.

Súd vykonal odkazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi, a to správami o osobných a majetkových pomeroch účastníkov, oboznámil sa s obsahmi spisov tunajšieho súdu sp. zn. 16P/298/2011, sp. zn. 11P/167/2013, sp. zn. 4C/69/2013, sp. zn. 6C/285/2013 a sp. zn. 9C/23/2014, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Manželstvo rodičov W. bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 16P/298/2011 právoplatný dňa 10.02.2012 vo výroku o rozvode a osobnej starostlivosti o mal. dieťa a dňa 27.04.2013 vo výroku o výživnom. Príčinou rozvratu manželstva bolo nadmerné užívanie alkoholu otcom . V čase rozvodového konania bola W. maloletá, bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 150,-€ mesačne. Maloletá bola študentkou X. v B. N. M., matka pracovala ako učiteľka D. Š. v D. s čistým príjmom v období od 1/2012 do 8/2012 vo výške 662,55€ a v období od 9/2012 do

1/2013 vo výške 747,95€. Otec pracoval ako živnostník vo H. a podľa daňového priznania za rok 2011 mal príjmy vo výške 19.060,-€ a výdavky vo výške 15.487,-€. Za rok 2012 mal podľa daňového priznania príjmy 15.091,-€ a výdavky 11.461,-€. Okrem mal. W. mali obaja rodičia ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére K..

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 4C/69/2013 - 46 zo dňa 6.5.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.5.2013 súd zistil, že bol schválený súdny zmier medzi otcom a dcérou K., v ktorom sa otec zaviazal prispievať na výživu dcéry sumou 150,- € mesačne počnúc 21.03.2013.

Návrhom doručeným dňa 10.09.2013 sa otec domáhal zníženia výživného pre dcéru K. zo sumy 150,- € mesačne na sumu 100,-€, pričom rozsudkom sp. zn. 6C/285/2013 zo dňa 03.10.2013, právoplatným dňa 25.1.2014 súd návrh otca zamietol.

Návrhom zo dňa 05.02.2014 sa otec domáhal zníženia výživného pre dcéru K. zo sumy 150,-€ na sumu zákonom stanoveného minimálneho výživného. Konanie je vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/23/2014 a rozsudkom zo dňa 19.03.2014 súd návrh otca zamietol. Rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť z dôvodu podania odvolania otcom.

Návrhom zo dňa 10.09. 2013 sa otec domáhal zníženia výživného pre mal. W. zo sumy 150,-€ na sumu 100,-€. Konanie o tomto návrhu bolo vedené pod sp. zn. 11P/167/2013 a uznesením zo dňa 23.10.2013, právoplatným dňa 20.11.2013 bolo zastavené pre späťvzatie návrhu zo strany otca. Z obsahu tohto spisu mal súd preukázané, že otcov návrh bol podaný z totožných dôvodov, aké uvádza v tomto konaní. Spis obsahuje listinné dôkazy, z ktorých súd zistil, že otec je spoluvlastníkom v podiele X/XXX rodinného domu a zastavaných plôch a nádvoria zapísaných na LV č. XXX k.ú. F.. Matka a otec sú spoluvlastníkmi v podiele X/X rodinného domu k.ú. F. zapísaného na LV č. XXX. Okresný dopravný inšpektorát potvrdil, že otec je od 29.12.2010 držiteľom osobného motorového vozidla zn. Š. H. a matka nie je evidovaná ako vlastníčka ani držiteľka motorového vozidla. Mal. W. navštevovala X. v B. N. M. a škola vyčísliła náklady na štúdium v školskom roku 2013/2014 vo výške 316,-€.

Z výpovede otca súd zistil, že na podanom návrhu na zníženie výživného trvá. Momentálne sú jeho jediným príjmom nemocenské dávky 190€ a na doplatenie všetkých ostatných osobných výdavkov si musí požičiavať od rodiny. Pokiaľ sa s bývalou manželkou majetkovo nevyporiadajú, nemá z čoho platiť takéto výživné a z príjmu ktorý má, nedokáže vyžiť, viac si už požičiavať nechce. Za inkaso platí 135€, na obedy chodí k mame, ďalej má výdavky na cestovné, daň, hygienu a pod. Živnosť ukončil zo zdravotných dôvodov a o invalidný dôchodok doposiaľ nepožiadala, avšak chodí na rehabilitácie a masáže. Už aj v minulosti mal takéto zdravotné problémy, ale neboli až také vážne ako teraz. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že spolu s bývalou manželkou vlastní dom v F., kde býva sám a auto, ktoré užíva bývalá manželka. Má za to, že matka môže chodiť do práce autobusom, pretože on tiež auto potrebuje, keby si náhodou našiel prácu. Auto stálo 14.000€ a bolo zaplatené z jeho zarobených peňazí. Uviedol, že výživné pre dcéry má doteraz všetko zaplatené, musel zaplatiť aj exekútora a celá zaplatená suma v exekučnom konaní tak bola 4.100,-€. Je toho názoru, že suma 300€ výživné pre obe dcéry ktorú platí on a 300€ výživné keď dá matka, je spolu 600€ a to je až veľa. Poukázal, že matka má z čoho platiť, pretože má príjem okolo 700€.

Z výpovede matky súd zistil, že so znížením výživného nesúhlasí, pretože výdavky na dcéru sú stále vyššie. Podľa jej názoru celý otcov návrh je jeho špekulácia, pretože aj keď je chorý, tak chodí na fušky, dokáže si zarobiť peniaze, ale pre dcéry chce dávať minimálne výživné. Obe dcéry sú veľmi šikovné, dobre sa učia a on namiesto toho, aby prejavoval o dcéry záujem, vždy rieši len majetky. Od bývalého manžela sa rozhodla s dcérami odísť hlavne pre jeho problémy s alkoholom a správanie, pričom on si nechce tieto problémy priznať a nechce sa liečiť. Auto užíva ona, pretože musí do zamestnania dochádzať, nakoľko autobusom nemá priamy spoj a ani časovo nejdú spoje tak, aby stihla prísť do práce včas. Bližšie k bydlisku si prácu zatiaľ nedokáže nájsť. Za podnájom platí 280€ a výdavky na dcéru W. má spojené hlavne so štúdiom. Dcéra W. chce ísť študovať na medicínu a budúci školský rok chce preto absolvovať prípravu na prijímacie pohovory, čo stojí 600€, bude tiež potrebovať doučovanie z biológie a

chémie. Ďalšie výdavky budú na stužkovú, preto by potrebovala, aby otec dcére finančne pomáhal, aby mohla ísť študovať. Počas rozvodového konania, až kým súd nerozhodol, otec neplatil na výživnom nič napriek tomu, že pracoval v zahraničí s dobrým príjmom, ona tak bola vo veľmi ťažkej situácii a museli jej finančne pomáhať rodičia. Keďže otec ani po jej opakovaných žiadostiach výživné nezaplatil, podala návrh na exekúciu, na základe čoho v marci 2014 zaplatil otec celé dlžné výživné a za mesiace apríl a máj 2014 už bežné výživné riadne platil. Potvrdila, že spoločne s bývalým manželom vlastní dom a auto, BSM zatiaľ nemajú vyporiadané. Pracuje stále u toho istého zamestnávateľa s príjmom okolo 600€, pretože im zobrali osobné príplatky.

Z výpovede W. súd zistil, že všetky výdavky ktoré má, jej platí matka a keby im nepomáhali rodičia matky, tak nejde ani na venček. Uviedla, že otec nikdy nemal záujem starať sa o nich, vždy bolo potrebné peniaze od neho len ťahať a vždy špekuloval keď bola potreba na niečo prispieť. Nikdy sa nezaujíma ako sa má, ako sa jej darí v škole. Komunikácia s ním bola zlá aj napriek tomu, že sa so sestrou snažili. Trápi ju hlavne jej budúcnosť, že nebudú mať dosť finančných prostriedkov na to, aby mohla študovať, pretože výdavky sú veľké.

Zo správy o prešetrení pomerov súd zistil, že W. žije v spoločnej domácnosti s matkou a sestrou K., ktorá študuje na vysokej škole. W.E. je žiačkou 3. ročníka X. v B. N. M., stravuje sa v škole s poplatkom cca. 20,-€ mesačne a cestovné do školy je vo výške 20,-€ mesačne. Ďalšie výdavky má spojené s nákupom školských potrieb a pomôcok, prípravou na vysokú školu, venček a stužkovú. Zdravotný stav W. je dobrý.

Zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že otec bol v období od 01.07.2008 do 31.12.2013 evidovaný ako SZČO s tým, že od 1.1.2013 do 19.1.2013, od 19.7.2013 do 17.9.2013 a od 28.11.2013 doposiaľ bol práceneschopný. Boli mu vyplácané nemocenské dávky, v 1/2013 vo výške 113,10€, v 7/2013 vo výške 69,80€, v 8/2013 vo výške 190,20€, v 9/2013 vo výške 104,30€, v 11/2013 vo výške 8,40€, v 12/2013 vo výške 190,20€, v 1/2014 vo výške 190,20€, v 2/2014 vo výške 171,80€ a v 3/2014 vo výške 190,20€.

Z lekárskeho potvrdenia otca súd zistil, že od 28.11.2013 doposiaľ je práceneschopný pre ochorenie pohybového aparátu.

Z dokladu SIPO súd zistil, že otec platí za plyn, elektrinu a rozhlas s TV sumu 132,84€ mesačne.

Z daňového priznania otca za rok 2013 súd zistil, že otec ako živnostník vykonával ostatné stavebné kompletizačné a dokončovacie práce. Jeho príjmy zo živnosti boli vo výške 8.468,50€ a výdavky 4.751,21€. Výdavky predstavovali náklady na sociálne a zdravotné poistenie v sume 1.549,53€, na telefónne poplatky vo výške 546,68€ a na cestovné a stravné v zahraničí vo výške 2.655,-€. Podľa výpisu zo Živnostenského registra otec ukončil svoju činnosť k 31.12.2013.

Z faktúr predložených otcom súd zistil, že za vykonané práce vo H. fakturoval dňa 1.2.2013 sumu 1.507€, dňa 20.3.2013 sumu 1.941,50€, dňa 22.5.2013 sumu 2.068,-€ a sumu 682,-€, dňa 4.7.2013 sumu 110,-€ a sumu 220,-€ a dňa 27.9.2013 sumu 1.940,-€.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení vyživovacej povinnosti prihliada súd na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh.

Vykonaným dokazovaním a zisteným skutkovým stavom mal súd preukázané, že u otca nedošlo k takým podstatným zmenám pomerov, ktoré by odôvodňovali výživné znížiť. Otec má rovnaký počet vyživovacích povinností, k zmene jeho osobných a majetkových pomerov nedošlo a tak ako v rozvodom konaní, aj v roku 2013 otec vykonával živnosť z ktorej mal príjem a ktorú podľa svojich slov ukončil zo zdravotných dôvodov. Podľa lekárskej správy je otec od 28.11.2013 práceneschopný pre ochorenie pohybového aparátu, avšak súd nemal preukázané, že by zdravotné problémy otca boli príčinou nemožnosti vykonávať živnosť s poukazom, že otec sám nepožiadaval o priznanie invalidity, ktorá by bola objektívnym dôvodom zhoršenia jeho uplatnenia na pracovnom trhu a sám uviedol, že prácu si hľadá. Na základe uvedeného mal súd za to, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal svojho príjmu zo živnosti a na tento dôvod preto neprihliadal. Pri posudzovaní možnosti a schopnosti otca súd prihliadol na to, že pod ťarchou exekučného konania otec uhradil v marci 2014 sumu 4.100,-€ a následne už riadne platí určené výživné pre dcéry, preto je zrejmé, že aj napriek zdravotným problémom otec dokáže zabezpečiť finančné prostriedky. Z rozvodového rozsudku ako aj z výpovedí účastníkov mal súd preukázané, že vzťahy medzi otcom a dcérou ako aj bývalou manželkou sú narušené z dôvodu nadmerného užívania alkoholu otca, otec W. nezabezpečuje osobnú starostlivosť a neprejavuje o ňu záujem, preto realizácia jeho rodičovských práv a povinností finančným plnením prostredníctvom určeného výživného je jeho jedinou formou realizácie a aj túto chce otec znížiť na minimum v podobe platenia zákonom stanoveného minimálneho výživného, ktorého výška je aktuálne 27,13€ mesačne na jedno dieťa. Súd tiež poukazuje, že otec sa opakovanými totožnými návrhmi domáha zníženia výživného pre obe dcéry, pričom vo vzťahu k W. vzal svoj návrh dňa 23.10.2013 späť a odvtedy nedošlo k žiadnym podstatným zmenám. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd návrh otca zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.